

— Budynki Religijne / Édifices religieux —

Édifices religieux

Basilique Sainte-Clotilde

Lokalizacja: 23b, rue Las-Cases.

To bazylika kościoła rzymskokatolickiego i jedna z pięciu mniejszych bazylik Paryża, podniesiona do tej rangi przez papieża Leona XIII w 1897 roku.

Kiedy w 1790 roku zlikwidowano Wspólnotę Sióstr Pokutnych (*Augustine de l'Ordre de la Pénitence de la Madeleine*) założoną na końcu rue de Grenelle-Saint-Germain, kaplica pozostała; nazywano ją wówczas *Église Saint-Valère*.

Została następnie zburzona w 1817 roku i przeniesiona do tymczasowej siedziby przy 24, rue de Bourgogne, do czasu budowy kolejnej kaplicy.

w 1827 roku podjęto decyzję o jej budowie na place Bellechasse. Nowy budynek miał nosić nazwę *Église Saint-Charles*, nazwany na cześć panującego wówczas Karola X.

Kościół został zbudowany na zlecenie królowej Portugalii Amelii Orleańskiej. Budynek w stylu neogotyckim ukończono w 1857 roku i poświęcono przez arcybiskupa Paryża François Nicolasa Madeleine Morlota.

Ta neogotycka bazylika — jedna z pierwszych zbudowanych w tym stylu we Francji — ma 96 m długości i 38 m szerokości. Jej dwie iglice z przodu wznoszą się na 70 metrów.

Wnętrze jest jasne i ozdobione witrażami, obrazami Jules-Eugène Lenepveu, rzeźbami Jamesa Pradiera i Francisque Dureta.

Budynek dominuje nad placem Samuel-Rousseau z kasztanowcami, soforami i judaszami.

W Bazylice ochrzczony został Jean d'Orléans, urodzony w 1965 roku jako Jean-Carl Pierre Marie. Jest to orleanistyczny pretendent do tronu Francji i najstarszy z rodu orleańskiego pod imieniem „Jan IV” od śmierci ojca Henryka Orleańskiego, hrabiego Paryża i księcia Francji (2019 rok).

Nosząc z kolei kurtuazyjny tytuł hrabiego Paryża po dziadku, a następnie po ojcu, jest bezpośrednim potomkiem króla Ludwika XIII, poprzez jego młodszego syna Filipa de France, księcia Orleanu i brata Ludwika XIV, ale także Ludwika Filipa.

Cathédrale Saint-Louis-des-Invalides

Église du Dôme de l'Hôtel des Invalides

Lokalizacja: place Vauban

Cathédrale Saint-Louis-des-Invalides i *Église du Dôme de l'Hôtel des Invalides* to w rzeczywistości jeden i ten sam budynek.

Église du Dôme został zbudowany w latach 1677 – 1706 na wyłączny użytek rodziny królewskiej, a wystrój wnętrz wyraża chwałę Ludwika XIV i monarchii. Pod rządami Napoleona Bonaparte kościół stał się panteonem wojskowym. Przeniesiono tam szczątki marszałka Turenne i serce Vaubana.

W 1840 roku przeniesiono tu szczątki Napoleona I, 19 lat po jego śmierci na wyspie świętej Héleny. Od tego czasu spoczywa tam w imponującym grobowcu z czerwonego kwarcytu, umieszczonym na cokole z zielonego granitu z Wogezów.

Kopuła osadzona jest na wysokim bębnie z dwoma piętrami ozdobionymi wysokimi oknami. To na tym poziomie wyraźnie ewoluuje bardzo wielki „klasyczny” rygor architektury. Pierwsze piętro jest otoczone przyporami, które podtrzymują wewnątrz podwójną kamienną kopułę. Te przypory, inspirowane przyporami Świętego Piotra w Rzymie, przeplatane są wysokimi oknami z zakrzywionymi nadprożami, każdy z nich ozdobiony dwoma bliźniaczymi kolumnami, jak w przypadku okien międzyokienne, gdzie nie ma przypór. Te przypory, w liczbie ośmiu, nie są rozmieszczone regularnie w głównych punktach budynku, ale są pogrupowane po dwa ze względu na położenie filarów, na których są umieszczone, które znajdują się wewnątrz budynku, pogrupowane po dwa w czterech rogach skrzyżowania, a więc pod kątem do zewnętrznych ścian pomnika. Małe, typowo barokowe zwoje uzupełniają te przypory u podstawy drugiego piętra przedsionka.

Sama kopuła pokrywy, owalny kształt, wykonana jest z ołowianej pokrywy na solidnej ramie z drewna dębowego. Składa się z dwunastu złożonych przegródek ozdobionych trofeami, w których ukryte są lampiony.

Wreszcie kopułę dachu wieńczy wysoki, smukły, całkowicie złożony lampion, nawiązujący do form gotycznych. Jest to pawilon kwadratowy, ustawiony pod kątem do elewacji, z narożnikami ozdobionymi kolumnami, na których umieszczono posągi, zwieńczony smukłym obeliskiem zakończonym krzyżem. Budowę tej kopuły zakończono w 1708 roku, 27 lat po wmurowaniu pierwszego kamienia.

Wewnątrz, pod kopułą dachu w ramie, znajdują się dwie kopuły oszlifowane z kamienia, które składają się na dwa plany scenograficzne. Zdobią je freski przedstawiające postacie kilku świętych namalowane przez Jeana Jouveneta oraz ogromna kompozycja autorstwa Charlesa de la Fosse przedstawiająca św. Ludwika w gronostajowym płaszczu z królewskimi emblematami (*fleur-de-lys*) podającego swój miecz Jezusowi Chrystusowi.

Cathédrale Saint-Louis. Na prośbę Ludwika XIV i ministra wojny Louvois, w 1676 roku rozpoczęto budowę kościoła *Saint-Louis-des-Invalides*. Plany zostały powierzone architektowi Jules Hardouin-Mansart, który zaprojektował budynek, w którym król i jego żołnierze mogli uczestniczyć w tej samej mszy, wchodząc różnymi drzwiami, zgodnie z protokołem. Wspomniani żołnierze byli ponadto zobowiązani do codziennego uczęszczania na mszę w tym bardzo trzeźwym i nagim budynku poświęconym Saint-Louis.

Chór kościoła jest jedynym chórem we Francji ozdobionym francuskimi flagami; a pod łukiem widać nawet flagi i sztandary odebrane nieprzyjacielowi.

Kościół *Saint-Louis-des-Invalides* pozostaje do dziś katedrą armii francuskiej.

Separację tych dwóch kościołów zapewnia duży szklany dach. Zwiedzający nie mogą przechodzić od jednego budynku do drugiego. Wejście do kościoła jest oczywiście bezpłatne, wizyta w kopule jest płatna.